

Naš znak: 2163/15/IZS-MŽ

Datum: 23. 6. 2015

Št. zadeve: DS 12-B/2014

SKLEP

Disciplinsko sodišče Inženirske zbornice Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali predsednik Marko ŽIBERT, univ.dipl.inž.grad., ter člana Veselko OJO, univ.dipl.inž.grad.. in dr. Boris SALOBIR, univ.dipl.inž.rud. in geotehnol., v disciplinski zadevi zoper kršitelja dipl.ing.grad., zaradi kršitve določil Disciplinskega pravilnika IZS ter Kodeksa poklicne etike članov IZS, o pritožbi kršitelja z dne 29. 4. 2015 zoper sklep disciplinske komisije, št. DK 12-B/2014 z dne 23. 3. 2015, na seji dne 16. 6. 2015

s k l e n i l o

Pritožba kršitelja dipl.ing.grad., se zavrne in se izpodbijani sklep potrdi.

O b r a z l o ž i t e v:

Disciplinska komisija je z izpodbijanim sklepom odločila, da je kršitelj kriv, da je kot odgovorni izdelovalec elaborata geotehničnega poročila, pri projektu Urgentni center – Splošna bolnica v letu 2013 izdelal to poročilo s pomanjkljivostmi, ki so: -elaborat ni bil izdelan v skladu z zahtevami ZGO-1 in Pravilnikom o mehanski odpornosti in stabilnosti objektov, ki zahtevata uporabo evrokodov in skladno s splošno inženirsko prakso ter z upoštevanjem zadnjega stanja tehnike, predvsem niso bila upoštevana določila predpisa Evrokod 7-1 in Evrokod 7-2, kar pomeni, da niso bila upoštevana navodila o minimalnem številu preiskav. Na objektu take tlorisne dimenzije bi moral izvesti najmanj 4 preiskave (vrtine, CTP, DMT, ...), ter da pri popisu vrtin manjkata podatka o njuni legi. Z omenjenimi dejanji je pooblaščen inženir storil kršitve, ki so v nasprotju s standardom Evrokod 7, s čimer je ravnal v nasprotju z določbami 3. in 4. točke 10. člena Disciplinskega pravilnika ter v nasprotju z določilom 2. člena Kodeksa poklicne etike članov IZS. Opisano ravnanje storjeno iz malomarnosti predstavlja kršitev po 3. točki 10. člena Disciplinskega pravilnika IZS (če član zbornice krši kodeks poklicne etike, pravila stroke, predpise/zakone, tehnične in ostale predpise in standarde ali akte zbornice), za kar mu je disciplinska komisija izrekla disciplinsko sankcijo denarno kazen v višini 3.000,00 EUR (I. točka izreka sklepa). V ostalem je disciplinska komisija kršitelja oprostila (II. točka izreka sklepa). Končno je še odločila, da je kršitelj dolžan povrniti stroške disciplinskega postopka v znesku 1.200,00 EUR (III. točka izreka sklepa).

Zoper I. in III. točko izreka sklepa se pritožuje kršitelj iz vseh razlogov po 96. členu Disciplinskega pravilnika IZS in predlaga, da se pritožbi ugodi. Kršitelj opozarja, da tudi v ponovljenem postopku ne izhaja, kdaj in kje je kršitelj storil očitano dejanje, kar pomeni, da niso izpolnjene zahteve po 3. točki 60. člena Disciplinskega pravilnika. Zgolj navedba, da je bilo dejanje storjeno v letu 2013, brez navedbe kraja, ne zadostujejo, saj omenjena določba zahteva, da se kršitev kar najbolj označi. V zvezi z očitkom o potrebnosti najmanj 4 preiskav, pritožnik opozarja, da je bil objekt projektiran tlorisne bruto velikosti 35,4 x 48,5 m, oziroma 1716,9 m². Evrokod 7-2 priporoča razdalje med sondami za objekte visoke gradnje med 15-40 m, za srednjo razdaljo med sondami 25 m, površine 625 m² bi zadostovale 3 preiskave. Novogradnja je dozidava obstoječega objekta na južni strani, kjer se nahaja obstoječ urgentni vhod in asfaltna dovozna – izvozna krožna interventna pot. Obstoječa ureditev je velikosti cca 38 x 35 m oziroma površine cca 1330 m² z otokom zelenih površin cca 420 m². V območju interventnih površin sond, zaradi namembnosti ni bilo mogoče izvajati, površina, kjer je bilo mogoče, pa je cca 1380 m². V prostoru novogradnje dozidave sta bili izvedeni dve sondi. Tretjo sondo bi bilo mogoče oziroma smotno izvesti v območju severozahodnega dela objekta, kjer pa se v naravi nahajajo trasa – koridor s komunalno opremo, zato se je omejilo na izvedbo dveh sond. Upošteva se navedeno je očitek o 4 preiskavah neutemeljen. V nadaljevanju pritožbe kršitelj izpodbija odločitev o višini denarne kazni. Glede na to, da je bil kršitelj za druga dejanja oproščen ter da je najvišja denarna kazen 5.000,00 EUR, ni bilo spoštovano načelo sorazmernosti. Ker ne gre za hude kršitve, je, tudi če upoštevamo predkaznovanost pritožnika, izrečena kazen nesorazmerna in v nasprotju z določbo 19. člena Disciplinskega pravilnika. Komisija pri izreku višine kazni ni upoštevala osebnih in premoženjskih razmer pritožnika. Končno kršitelj izpodbija tudi odločitev o stroških postopka, saj je v tem delu kršena določba 90. člena Disciplinskega pravilnika. Komisija je upoštevala 3 obravnave pred disciplinskim organom, a teh stroškov ni povzročil pritožnik. Prva pritožba kršitelja je bila uspešna. Obravnava dne 11. 2. 2015 pa je bila preložena na upravičeno prošnjo pooblaščenke, saj je tožilec šele na obravnavi konkretiziral kršitve. Sklicuje se tudi na tretji odstavek 113. člena ZUP.

Pritožba je neutemeljena.

Pritožbeni očitek, da iz izreka izpodbijanega sklepa ne izhaja kraj in čas storitve oziroma okoliščine, ki so potrebne, da se kršitev kar najbolje označi, je neutemeljen. Iz izreka izpodbijanega sklepa zelo natančno izhaja, kaj se kršitelju očita. Očitek je uperjen na kršitve, ki jih je kršitelj storil v elaboratu geotehničnega poročila pri projektu Urgentni center SB

v letu 2013. Iz pojasnjene izhaja natančna opredelitev, ki označuje disciplinsko kršitev in jo s tem tudi individualizira na način, ki onemogoča morebitno zamenjavo te kršitve z drugimi dejanji. Bistveno je torej to, da je iz izreka sklepa mogoče natančno razbrati kršitveno ravnanje kršitelja, pri čemer je treba opozoriti, da tudi kršitelj tekom postopka ni podal nobenih pomislekov v to, da mu ne bi bilo jasno, kakšno kršitev se mu očita oziroma iz katerega dokumenta kršitev izhaja.

V zvezi z vprašanjem potrebnosti najmanj 4 preiskav disciplinsko sodišče ugotavlja, da je odločitev disciplinske komisije pravilna. Tudi disciplinsko sodišče se strinja z disciplinsko komisijo, da je uporaba Evrokod-7 obvezna, pri čemer dodaja, da so pravila Evrokod-7 standardizirana pod SIST EN 1997-1:2005 Slovenskega inštituta za standardizacijo, ki so dostopna tudi v slovenskem prevodu. Res je, da se kljub zahtevi, ki izhaja iz omenjenih standardov, da se na tako velikem območju, kot ga je preiskoval kršitelj, opravi najmanj 4

preiskave, lahko od te zahteve tudi odstopi. Pri odstopu od standardiziranega pravila pa mora inženir v takšnem primeru uporabiti druge ukrepe, ki zagotovijo enak rezultat, kot bi ga dosegel z zadostnim številom preiskav. Le na takšen način se lahko, kljub neupoštevanju standardiziranih pravil, doseže enako kvalitetno strokovno preiskavo. V predmetni zadevi kršitelj kot razlog za odstop od potrebnega števila preiskav navaja nezmožnost izvedbe zaradi drugih objektov na tem področju, ne ponudi pa pojasnila, kako je pomanjkanje preiskav nadomestil z drugimi ukrepi. To bi pa po mnenju disciplinskega sodišča moral tudi ob dejstvu, da ni navedel, kje je vrtime izvedel. Na podlagi pojasnjene so navedbe kršitelja v tem delu neutemeljene.

Neutemeljena je pritožba v delu, kjer izpodbija izrek o višini denarne kazni v višini 3.000,00 EUR. Disciplinsko sodišče se strinja, da je denarna kazen visoka, a tudi sodišče ne more spregledati nesporne kršiteljeve predkaznovanosti, ki upravičuje odmero kazni v takšni višini, kar pomeni, da so bile določbe Disciplinskega pravilnika pravilno uporabljene. Ob tem pa je zmotno videnje kršitelja, da je takšna kazen nesorazmerna, ker je bil kršitelj oproščen za ostale kršitve. Opozoriti je treba, da denarna kazen ni najhujši disciplinski ukrep (to je izbris), zaradi česar znesek 5.000,00 EUR ni po svoji naravi kazen, ki bi vključevala več manjših kazni za vse različne kršitve posameznega inženirja. Disciplinski pravilnik predvideva najvišjo denarno kazen 5.000,00 EUR (tudi zgolj za eno samo kršitev, v predmetni zadevi pa sta ugotovljeni dve kršitvi kršitelja. Iz tega izhaja, da je disciplinska komisija za ugotovljeni dve različni disciplinski kršitvi in ob upoštevanju predkaznovanosti izrekla takšno kazen. Glede pripombe, da komisija pri izreku denarne kazni ni upoštevala osebnih in premoženjskih razmer pritožnika, pa disciplinsko sodišče opozarja, da kršitelj tekom celotnega postopka ni podal nobenih navedb ali predložil dokaze, ki bi utemeljevali uporabo omenjenih kriterijev. Tega ni storil niti v pritožbi.

Končno je neutemeljen tudi očitok o nepravilno odmerjenih stroških postopka. Disciplinska komisija je v predmetni zadevi odmerila stroške postopka za tri obravnave v višini 350,00 EUR za vsako obravnavo pred kolektivnim disciplinskim organom, kakor zahteva 90. člen Disciplinskega pravilnika. Takšne obravnave so potekale dne 26. 8. 2014, dne 11. 2. 2015 ter dne 9. 3. 2015. Res je, da je bila obravnava dne 11. 2. 2015 preložena, a iz spisa izhaja, da so razlogi na strani kršitelja, ki je predlagal takšno preložitve, po drugi strani pa lahko disciplinski tožilec svojo zahtevo spremeni ves čas obravnave (drugi odstavek 77. člena Disciplinskega pravilnika), zaradi česar mu ni mogoče očitati lastne krivde za nastanek stroškov. Na podlagi pojasnjene tudi ni uporabna določba tretjega odstavka 113. člena ZUP.

Na podlagi pojasnjene je disciplinsko sodišče pritožbo kršitelja zavrnilo in potrdilo izpodbijani sklep disciplinske komisije.

Pravni pouk:

Zoper ta sklep pritožba ni dovoljena, niti ni dovoljeno sprožiti upravnega spora. Upravni spor je mogoč zoper prvostopni disciplinski sklep z vložitvijo tožbe pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, v roku 30 dni od prejema tega sklepa. Tožbo je mogoče vložiti neposredno pri sodišču ali mu jo poslati po pošti.

Predsednik senata disciplinskega sodišča:
Marko ŽIBERT, univ.dipl.inž.grad.

Poslano:

- - priporočeno s povratnico
- Igor Lipanje, univ.dipl.inž.grad., namestnik disciplinskega tožilca
- Peter Šnrekar, univ.dipl.inž.grad., predsednik senata disciplinske komisije
- arhiv IZS